

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. J.G.**, advokát, Š., N., správca konkurznej podstaty úpadcu **P. vo V.**, IČO: X., zast. JUDr. R.D., advokátom, M., B., proti žalovanému: **P., s.r.o., M.**, zast. JUDr. S.G., advokátkou, R., P.O.BOX X, N., **o vrátenie majetku do konkurznej podstaty žalobcu**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.11.2009, č. k. 68 Cbi 23/00-117, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.11.2009, č. k. 68 Cbi 23/00-117 vo veci samej **p o t v r d z u j e** a vo výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 57 350,34 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 67 944,71 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa žalobou doručenou dňa 25.2.2000 domáhal, aby žalovaný v prospech konkurznej podstaty úpadcu vrátil všetko, o čo sa odporovanými právnymi úkonmi uvedenými v bode IV. tejto žaloby dlžníkov majetok ukrátil alebo, ak to nie je možné, zaplatil žalobcovi sumu 16 155 310 Sk s 18% úrokom z omeškania odo dňa, kedy došlo k uzavretiu jednotlivých odporovaných právnych úkonov až do zaplatenia, ako aj trovy konania.

Žalobca uvádza, že uvedené právne úkony vykonali štatutármi, resp. zodpovední pracovníci dlžníka, keď v mene dlžníka vystupovala Ing. A.K. ako predávajúca a za žalovaného ako kupujúceho boli a sú prostredníctvom obchodných spoločností zodpovední hospodárski pracovníci dlžníka, a to Ing. D.M. a Ing. M.K.

Žalobca uvádza, že vyššie uvedenými právnymi úkonmi zaplatil žalovaný dlžníkovi len sumu 8 700 Sk, pričom o sumu 16 155 310 Sk bola ukrátená majetková podstata úpadcu.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, pretože žalobca nepodal žalobu v zmysle § 15 ods. 1 ZKV, a preto nie je oprávnený podať predmetnú žalobu.

Súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. Z-2-3K 290/1996 zo dňa 22.8.1997 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka P., sídlo V. a za správcu konkurznej podstaty úpadcu bol ustanovený žalobca. Žalobca dňa 25.2.2000 podal na Krajskom súde v Bratislave žalobu, ktorou sa domáhal, aby žalovaný v prospech konkurznej podstaty úpadcu vrátil všetko, o čo sa odporovanými právnymi úkonmi uvedenými v bode IV. tejto žaloby dlžníkov majetok ukrátil alebo, ak to nie je možné, zaplatil žalobcovi sumu 16 155 310 Sk s 18% úrokom z omeškania, odo dňa kedy došlo k uzavretiu jednotlivých odporovaných právnych úkonov až do zaplatenia, ako aj trovy konania.

Po preskúmaní veci súd uzavrel, že žaloba je zmätočná, pretože v texte žaloby žalobca uvádza, že tieto úkony majú (kúpne zmluvy uvedené v žalobe Dohoda o vydání majetku) náležitosti odporovateľného právneho úkonu, pretože nimi bola ukrátená majetková podstata úpadcu, avšak výrok žaloby sa zaoberá vrátením majetku do konkurznej podstaty úpadcu. Pre súd je rozhodujúci výrok, ktorým sa žalobca domáha vrátenia všetkého, o čo sa odporovanými právnymi úkonmi majetok dlžníka ukrátil a ak to nie je možné, zaplatiť

žalujúcemu žalobcovi sumu 16 155 310 Sk s 18% úrokom z omeškania. Takýto výrok je v súlade s § 16 ods. 4 ZKV.

Súd zisťoval, či v danom prípade žalobca podal odporovaciu žalobu na uvedené právne úkony v zmysle § 15 ods. 1 ZKV, avšak takáto žaloba na Krajskom súde v Bratislave zo strany žalobcu nebola podaná. Konanie podľa ust. § 15 ods. 4 ZKV sa začína na návrh, pričom žalobca voči žalovanému takúto žalobu nepodal. Odporovateľný právny úkon spája svoje účinky voči konkurzným veriteľom až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, čo však neznamená, že žalobca sa môže domáhať plnenia, či už vecného alebo peňažnej náhrady, bez právoplatného rozhodnutia súdu o odporovacej žalobe podľa § 15 ods. 1 ZKV.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 67 944,71 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Podľa odvolateľa súd I. stupňa odôvodnil rozsudok tým, že žalobca podal zmätočnú žalobu, lebo v jej texte sám uvádza, že kúpne zmluvy uvedené v žalobe sú odporovateľnými právnymi úkonmi, ale pre súd je záväzný žalobný petit, ktorým sa žalobca domáha vrátenia všetkého, o čo sa odporovateľnými právnymi úkonmi ukrátil majetok dlžníka, alternatívne, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 16 155 310 Sk s úrokom z omeškania.

Odvolateľ ďalej z odôvodnenia napadnutého rozsudku cituje, že podľa názoru súdu odporovateľný právny úkon spája svoje účinky voči konkurzným veriteľom až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, čo však neznamená, že žalobca sa môže domáhať plnenia, či už vecného alebo peňažnej náhrady, bez právoplatného rozhodnutia súdu o odporovacej žalobe podľa § 15 ods. 1 ZKV.

Podľa názoru odvolateľa napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V odvolaní však tieto svoje námietky nijako nekonkretizuje. V podstate len rozoberá nález Ústavného SR, sp. zn. PL.ÚS 6/96 zo 16. júna 1997 a aplikuje ho na spornú vec.

K odvolaniu žalobcu zaslala stanovisko právna zástupkyňa žalovaného, ktorá navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Poukazuje na to, že žalobca vo svojom odvolaní subsumuje na súdený prípad iné právne predpisy a normy a iné právne normy a zákony, ktoré s predmetnou vecou nesúvisia. Svoje odvolanie opiera hlavne o zákon č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách, ďalej poukazuje na ustanovenia Občianskeho zákonníka a hlavne Nález ústavného súdu, sp. zn. PL.ÚS 6/96 zo 16. júna 1997, zverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 97, pod č. 218/1997.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že mu čo do zamietnutia žaloby nemožno vyhovieť.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa v návrhu doručenom súdu I. stupňa dňa 25.2.2000 domáha rozsudku v znení “Žalovaný je povinný v prospech konkurznej podstaty Poľnohospodárske družstvo A. v konkurze;

a/ vrátiť všetko, o čo sa odporovateľnými právnymi úkonmi, uvedenými v bode IV. tejto žaloby dlžníkov majetok ukrátiť, alebo,

b/ ak to nie je možné, zaplatiť žalujúcemu správcovi konkurznej podstaty sumu spolu 16 155 310 Sk s 18% úrokom z omeškania odo dňa, kedy došlo k uzatvoreniu jednotlivých odporovaných právnych úkonov do zaplataenia“.

Potom, čo súd I. stupňa na návrh žalovaného konanie uznesením zo dňa 18.10.2002 prerušil, pokračoval v konaní na návrh žalobcu zo dňa 25.5.2009. Žalobca v tomto podaní doplnil odôvodnenie svojej žaloby odvolaním sa na nález Ústavného SR, sp. zn. PL.ÚS 6/96 zo dňa 16.6.1997 a navrhol, aby súd vydal rozsudok v zmysle podanej žaloby.

Súd prvého stupňa návrh žalobcu zamietol s odôvodnením že žalobca nepodal odporovaciu žalobu v zmysle § 15 ods. 1 ZKV. Odvolací súd sa plne s týmto zamietajúcim výrokom a jeho odôvodnením stotožnil.

Podľa § 15 ods. 1 prvá veta ZKV konkurzný veriteľ alebo správca sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa ods. 2 až 6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi neúčinné.

Aplikácia citovaného ustanovenia § 15 ods. 1 prvá veta ZKV v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 O.s.p. znamená, že petit žaloby, teda to, čoho sa žalobca domáha, musí znieť na určenie, že dlžníkove, v žalobe označené právne úkony, sú voči konkurzným veriteľom právne neúčinné.

Z citovaného znenia časti petitu jednoznačne vyplýva, že tento nie je v súlade s cit. ust. § 15 ods. 1 prvá veta ZKV.

Je pravda, že podľa § 16 ods. 4 veta za bodkočiarkou ZKV, všetko, o čo sa odporovateľným právnym úkonom dlžníkov majetok ukrátil, sa musí vrátiť do podstaty a ak to nie je možné, musí sa poskytnúť peňažná náhrada, avšak nevyhnutným predpokladom možnosti aplikácie tohto ustanovenia je splnenie podmienky stanovenej v cit. ust. § 16 ods. 4 veta po bodkočiarku ZKV, a to je, že právny úkon, ktorému konkurzný veriteľ alebo správca s úspechom odporoval, je voči konkurznému veriteľom právne neúčinný. To v rozhodovanom spore značí, že správca musel byť úspešný v žalobe o určenie, že dlžníkovke právne úkony podľa § 15 odsekov 2 až 6 ZKV sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné.

Pokiaľ žalobca v návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní zo dňa 25.5.2009 doplnil svoje tvrdenie, že v žalobe uvedené veci patria do konkurznej podstaty, odvolaním sa na nález Ústavného SR, sp. zn. PL. ÚS 6/96 zo dňa 16. júna 1997, súd I. stupňa správne uzavrel, že nález sa nedá vo veci aplikovať. Aj v odvolaní sa žalobca zameral na preukazovanie neplatnosti v žalobe uvedených kúpnych zmlúv a aj dohody o vydaní majetku družstva zo dňa 2.12.1995, nijako však nálezite nespochybnil záver súdu, ktorý žalobu zamietol preto, že žalobca nepodal odporovaciu žalobu.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok v žalobu zamietajúcom výroku potvrdil.

Žalobca sa odvolal do celého výroku rozsudku, čiže aj do priznanej náhrady trov konania. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia tohto výroku, ako aj vyúčtovania odmeny za zastupovanie právnou zástupkyňou, uzavrel, že v tejto časti je odvolanie dôvodné.

Podľa názoru odvolacieho súdu na účelné bránenie sa voči tvrdeniu žaloby boli potrebné len úkony právnej služby vo výške 570 350,34Eur.

Odvolací súd nepovažuje za potrebnú ďalšiu poradu s klientom dňa 18.2.2003, /čiže len po I. právnom úkone/ ani vypracovanie právneho rozboru nálezu Ústavného SR.

Právny zástupca žalovaného si tiež ako cestovné vyúčtovala cestu autom z Košíc do Bratislavy, hoci právne zastúpenie žalovaného prevzala dňa 24.9.2002 ako advokátka s advokátskou kanceláriou N., R. Odvolací súd preto považoval za účelné, aby právna zástupkyňa na cestu z Nitry do Bratislavy a späť použila autobus, (4 x 4 Eur), čo značí na cestovnom bez straty času 16 Eur.

Na tomto základe odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok o náhrade trov žalovaného tak, že mu priznal náhradu trov žalobcom vo výške 57 350,34 Eur.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože úspešnému žalovanému v odvolacom konaní účelne vynaložené trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. apríla 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.